

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 32. Sermo Pontificis de Bello Sacro suscipiendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

rum Jerofolymitanorum Summo Pontifici reddidit, & commissum sibi negotium bona fide peragit. Papa redeuntem perbenigne excepit, addito promisso: *Quam primum occasio favebit, ad hanc rem perficiendam nulli labori parcemus.* Interea Petrus, urgente zelo, tota Italia peragrata, Alpes etiam superavit, & ad singulos Occidentis Principes divertens summis precibus petiit, ut Christianis in Oriente existentibus succurrerent, & Loca Sancta liberarent. Non nullis etiam, quod exoptabat, persuasit. Nec eo contentus quod Principes ad facinus pulcherrimum exhortaretur, populos quoque ad piissimam profecionem impellebat, tanta dicendi vi, ut ferme semper fructus quæsitus sequeretur. Hinc Papæ ultra alpes migraturi Præcursor fuit, animosque populorum ad recipiendum hortatum Urbani paravit.

§. XXXII.

Sermo Pontificis de suscipiendo bello Sacro.

Urbanus Papa, rebus aliis ad Ecclesias spectantibus ita perfectis, in Concilio Claromontano Sermonem habuit, cujus Summa hæc est. *Novissis, dilectissimi Fratres, quod humani generis Reparator terram Patribus pridem promissam propria illustraverit presentia, eam Hereditatem*

c. 15.

Bbb 5

tatem

Sæculum XI.
A.C. 1095. *tatem suam appellare dignatus sit, & præ ceteris orbis partibus dilexerit. Quamvis vero eandem ob incolarum peccata ad tempus in manus Infidelium tradiderit, non tamen, ut arbitramur, penitus abiecit. Porro terram hanc Sanctam a multis retro annis Saracenorum gens impia dura Tyrannide premit. Fideles in servitutem subacti gemunt, tributis & vectigalibus obruuntur, filii eorum abstrabuntur, ad ejurandam fidem compelluntur, recusantes jugulantur. Templum Domini factum est Sedes Diaboli, Ecclesia S. Sepulchri Mahometanorum spurcitiis polluitur, alia Loca Sacra in stabula & sentinas migrarunt. Non major Musulmanis hominum quam locorum Reverentia est, Presbyteri, Diaconi in Sanctuario trucidantur, ibidem Matronæ Virginesque violantur.*

Vos igitur dilectissimi filii, armamini zelo Dei, subvenite Fratribus vestris, & Dominus erit vobiscum. Arma, quæ cæde mutua truculenter cruentastis, in hostes Fidei & Nominis Christiani convertite. Furta, incendia, rapinas, homicidia, & cetera, qualia qui agunt Regnum Dei non possidebunt, hoc bello redimite, & veniam impetrare satagite. (*) Monemus

(*) Sancta fuit, ut ex his argumentis probatur, Summi Pontificis intentio.

nemus igitur & exhortamur in Domino, Sæculum XI.
A.C. 1095.
ac in remissionem peccatorum vestrorum
injungimus, ut erga Fratres nostros Jero-
solyma & in finibus degentes commiseratione moveri vos sinatis, & compescatis temeritatem Infidelium, quibus Principatus & Imperia sibi subdicere, & nomen Christianorum delere, propositum est. Si cessatis, plane timendum, ne in illis Regionibus fides omnino pereat. Non nulli, quibus hæc loquimur, ingentia mala suis oculis conspexerunt, & eadem Petri venerabilis viri, qui præsens est, ad nos delata docet epistola.

Nos vero Misericordia Dei & Beati Petri auctoritate confisi Fidelibus Christianis, qui contra Infideles arma susceperint, immensam pro suis delictis penitentiam relaxamus. Qui autem ibi in vera penitentia decesserint, & peccatorum indulgentiam & fructum æternæ mercedis se habituros non dubitent. (*) Interim
eos,

(*) Ex his verbis Urbani Papæ: qui in vera penitentia decesserint, Act. Concil. Tom. VI. P. II. Edit. Paris. confunditur protervia Interpretis Lutherani in Præf. ad Fleurii versionem Germanicam mentientis; man habe in der Römischen Kirche die Herzensbuß in etwas anders verändert. Nam patet, Urbanum Papam, præsumpta cordis conversione, solummodo penitentias Canonicas, juxta veterem Ecclesiæ Disciplinam injungi solitas, Cruciatu remisisse.

Sæculum XI. eos, qui ad expugnandos Paganos laborem
 A.C. 1095. istum assumpserint, Ecclesiæ Patrocinio
 & Beatorum Petri & Pauli præsidio
 fruantur, ita ut tam ipsi quam res eorum
 in tuto sint. Si quisquam Sacri belli mi-
 lites laceffere ausu temerario præsumpse-
 rit, ab Episcopo loci excommunicatione
 feriatur, donec ablata reddantur. Epi-
 scopi & Presbyteri, qui se raptoribus vi-
 gore Sacerdotali non opposuerint, ab offi-
 cio suspendantur, donec misericordiam Se-
 dis Apostolicæ obtineant.

Hunc Sermonem memoravi, prout
 eum Guilielmus Tyriensis, Auctor gravis
 & iudicio præditus refert. Eundem alii
 aliis verbis referunt, sive quisque Papam
 hæc loquentem, quæ sibi maxime verifi-
 milia videbantur, induxerit, sive Ponti-
 fex in eodem Concilio de re tanta sæ-
 pius peroraverit. Remigius, monachus
 ad S. Remigium Remis, in eo Concilio
 præsens, refert, omnes præsentis isto
 Pontificis Sermone adeo fuisse commo-
 tos, ut uno ore exclamaverint: *Hoc
 Deus vult! manifesta hæc Dei voluntas
 est.* Tumque Papam, levatis ad cælum
 oculis, manu silentium imperantem, se-
 quentia adjecisse: *Fratres mei! videtis
 hodie illud Verbum Domini impletum es-
 se, illis promissum, qui in nomine ejus con-
 gregati fuerint. Nunquam enim, nisi
 inspirante Deo, uno ore omnes eandem*

lib. I. p. 32.

Matth. 18.
 20.

rem proclamassetis. Id ipsum ergo: Hoc ^{Sæculum XI.} Deus vult! vobis militaris tessera sit. A. C. 1095.

Ceterum nolumus, senes aut debiles, & armis gerendis impares, hoc iter suscipere, vel mulieres, nisi eas mariti, fratres sui, aliive propinqui custodiant. In his enim personis plus oneris quam auxilii militanti-
 bus est. Divites pauperibus opitulentur, & quot poterunt milites suis sumptibus alant. Presbyteri & Clerici sine licentia Episcoporum suorum non abeant, & Lai-
 ci peregrinaturi Benedictionem ab Episcopis suis petant. Quicumque autem hanc peregrinationem suscipiunt, figuram Cru-
 cis in corpore suo portent.

His dictis, & omnibus presentibus in terram prostratis, Gregorius Cardina-
 lis, qui deinde Innocentius II. Papa fuit, Confessionem recitavit, cunctique, per-
 cutientes pectora sua, Absolutionem a peccatis suis, tum Benedictionem & li-
 centiam domum redeundi acceperunt. Altera die Papa convocatis Episcopis de-
 liberare cœpit, quis Dux peregrinanti-
 bus dandus esset, quia inter illos, qui condixerant, nemo tam eximie aucto-
 ritatis reperiebatur, visumque est omni-
 bus, Adhemarum, Episcopum Anicien-
 sem, virum in causis Religionis æque ac in negotiis Sæcularibus versatissimum, tanto operi præficiendum esse, qui, licet invitus, commissam sibi provinciam suscepit,

Sæculum XI. A.C. 1095. Orderic. l. 9. p. 721. scepit, eique Pontifex Legati Sacrae Sedis potestatem contulit. Haud diu postea adsunt Legati Raimundi Comitis Tolosani, qui etiam Comes S. Ægydii, & Provinciæ vocabatur, ad Papam deferentes, quod Comes Crucem suscepisset, & cum multis equitibus hoc iter facturus esset. Itaque Sacra Expeditio duos Duces, virum Ecclesiasticum, & alterum Sæcularem, nacta est.

p. 720.

Ut autem Papa Sacris commilitonibus animos adderet, iterum promulgavit; omnes, qui Crucem suscepissent, si Pœnitentes essent, jam tunc ab omnibus peccatis suis absolverentur, iisque jejunia & alia pœnitentiæ opera, ad quæ implenda obligati fuissent, relaxarentur; his enim operibus pericula & labores, quos Peregrinantes subituri essent, subrogari. (*) At constituit, ut omnes, qui Sacrae militiæ nomen dedissent, votum suum sub pœna excommunicationis implere tenerentur. Tandem omnes Episcopos, quemque in sua Diœcesi, Fideles hortari ad suscipiendam Crucem jussit. Illud

(*) *Si pœnitentes essent*, id est, si Pœnitentiam, a Presbytero sibi ob peccata in Confessione exposita injunctam, necdum totam implevissent. Unde eruitur, Absolutionem a peccatis post longum sæpe pœnitentiæ tempus demum fuisse collatam.

Illud quoque ferunt, Papam, ut copiosius auxilium a Cœlo Sacris militibus impetraret, in Concilio Claromontano Clericis præcepisse, ut Parvum Officium Beatæ Virginis recitarent, quam consuetudinem jam prius S. Petrus Damiani inter Monachos introduxerat.

Sæculum XI.

A C. 1095.

Chr. Gaufr.

Vos. to. 2.

Bibl. Lab.

p. 292.

Sup. l. LX.

S. 53.

§. XXXIII.

Papa complures Ecclesias consecrat.

Soluto Concilio Claromontano Papa, ad oppidum S. Flori, Prioratum Monasterio Cluniacensi subjectum, se contulit, Ecclesiam dedicavit, ibique diutius commoratus est; nam in illo monasterio Joannes Episcopus Portuensis, itinerum socius, ægrotavit, & mortuus est, mense Decembri ineunte. Inde Papa divertit Auriliacum, tum ad Monasterium Uficense, unde Bernardus Archiepiscopus Toletanus quemdam monachum, nomine Mauritium Burdinum, quem egregiis dotibus ornatum videbat, evocavit & itineris socium allegit. Hic Burdinus postea, plusquam debebat, fama notus evasit. * Papa vero vigesima tertia Decembris Lemovicum pervenit, ubi Festum Natalis Domini anno millesimo nonagesimo quinto celebravit. Sacrificium nocturnum obtulit in Ecclesia Monialium Dominæ Nostræ de Regula dictarum, alterum matutinum in Ecclesia S. Martialis,

* futurus Antipapa.

Gaufr. Vos.

Chr. c. 27. to.

2. Bibl. Lab.

p. 293.